

POTA-activiteit Mijn ervaring

Yves – ON80N

In dit artikel wil ik graag mijn ervaring als Parks On The Air (POTA)-activator met u delen, in de hoop dat het roepingen wekt. Een POTA-activiteit bestaat erin zich te begeven naar een zone die officieel is afgebakend als « Natuurpark » en daar een radioactiviteit uit te oefenen. Het POTA-programma is beschikbaar op de website pota.app.

Hoe ik bij de radio en bij POTA-activaties terecht ben gekomen

Ik ben in de wereld van de radio terechtgekomen via familiale en militaire ervaring. Mijn grootvader, Julien, was radioamateur met de roepnaam ON4JX. En militair, omdat ik radio-operator was tijdens mijn militaire dienst in 1985 bij de Belgische Strijdkrachten in Duitsland, binnen het 4de Bataljon der Verbindingsstroepen (4 TTR). Het is tijdens die militaire dienst dat ik echt de radio heb ontdekt, tijdens manoeuvres in de Duitse natuur. Ik bestuurde een Mercedes Unimog die het R.I.T.A.-relaiscommunicatiesysteem bevatte, en ik vond dat geweldig! Daarna ging alles vanzelf: ik legde mijn examens af, zowel techniek als CW, en ik werd ON80N.

Ik ben in 2014 helemaal alleen begonnen met portable te werken, als uitdaging na mijn hersenbloeding en de daaruit volgende hemiplegie. Naar buiten gaan was voor mij een soort van verwezenlijking terwijl ik me amuseerde — dus door radio te maken.

Evolutie van mijn POTA-setup

In het begin had ik een HONDA EU2000i-stroomgroep, een YAESU FT-450D en een "FAN" dubbelbands dipool 40/20m. Dat werkte vrij goed, maar ik heb de stroomgroep opgegeven omdat ik hem ongepast vond in de natuur en haar fauna. Ik heb hem vervangen door een batterij, om vandaag uit te komen op een LiFePo-batterij van 20Ah die meer dan 5 uur meegaat bij 100W SSB.

Ik heb verschillende antennes uitgetest na mijn dipool. Zo heb ik een ZS6BKW getest die heel goed werkt maar een Balun en een externe Tuner vereist, wat niet praktisch is als men wil activeren met lichte uitrusting. Ik heb daarna gewerkt met een verticale multi-bands dipool I-Pro Traveller die uitstekende resultaten opleverde ondanks zijn 3m en capacatieve toppen. Hij liet me toe SSB-QSO's te maken met de hele wereld!

Nu werk ik nog steeds met een zelfgemaakte dipool uit koperdraad van 1,5 mm² zonder Balun, in omgekeerde V, die een multibands antenne vormt van 40m tot 10m. Deze antenne is van het type "Linked", dat wil zeggen dat het wisselen van band gebeurt via in serie geplaatste connectoren. Voor mijn antenne gebruik ik ook een glasvezelmast van 10m (geen carbon, dat geleidend is en de straling zou storen). Deze mast wordt gebruikt met een aluminium driepoot of een aluminium steun die onder de autoband geklemd wordt. Een tip: kies bij voorkeur een antenne die resonant is op de 50 Ohm van uw TRX, eenvoudiger en met een beter rendement.

Mijn antenne-installatie
activatie van het park BE-0184, Het Beiaardbos – Fonteinbos Park nabij Ronse
245 QSO's gerealiseerd

Voor de transceivers gebruik ik momenteel meerdere modellen, afhankelijk van de omstandigheden. Voor lichte setups — dat wil zeggen wanneer ik me enkel te voet door het park verplaats — gebruik ik een IC-703 QRP of een YAESU FT-891. Indien ik daarentegen in het park kan uitzenden vanuit een plek bereikbaar met de auto, of bereikbaar met mijn voor visserij bestemde karretje, gebruik ik een IC-7300.

Het belangrijkste advies is om plezier te beleven door verschillende setups te testen en uit te proberen.

De nieuwsgierigen informeren

Uiteraard is men tijdens mijn activiteiten niet alleen. Heel wat mensen gebruiken het park ook, sommigen om te wandelen, anderen om te fietsen (wanneer de reglementering het toelaat). Iemand zien met een hengel, een zender en een radiokoptelefoon blijft niet onopgemerkt en wekt nieuwsgierigheid op.

Om de bezoekers te informeren heb ik infoborden gemaakt met mijn roepnaam, mijn voornaam en het ONFF-logo. Dat helpt om het gesprek aan te knopen en de wandelaars gerust te stellen, en soms ook de autoriteiten en agenten van het DNF (Département de la

Nature et des Forêts in Wallonië, of het equivalent ervan in Vlaanderen of in de landen die ik bezoek).

POTA-activiteit

Wat de POTA-activiteit betreft, kunnen we het hebben over de praktische aspecten. Heel wat OM's en YL's antwoorden op /P-stations. Er is namelijk niet alleen POTA, er zijn ook nog heel wat andere activiteiten zoals Flora Fauna WWFF, de Kastelen WCA, de Bunkers B.O.T.A, Summits On The Air (SOTA), Islands On The Air (IOTA, een activiteit die reeds door ON4RSX werd uitgevoerd), enz. Doorgaans maken veel radioamateurs spontaan contact met /P-stations.

Een klein detail vooraleer we verder gaan: men moet zich houden aan de regels van de verschillende programma's, of het nu POTA, WWFF of een ander betreft. Het is belangrijk de referentie te kennen van het park waar de activatie plaatsvindt en uiteraard moet men zich precies binnen de zone bevinden, zo niet wordt de activatie door de manager van het programma verworpen.

Mijn uitrusting, batterij en transceiver tijdens de activatie van het park BE-0184

Het maken van een contact verplicht uiteraard ook degene die de activatie uitvoert, ongeacht het activatieprogramma, om de gerealiseerde contacten te loggen. Toen ik begon, was een papieren log de norm en moest men het volledige verkeer overschrijven met de software FLE. Sindsdien is alles flink geëvolueerd. Er bestaan heel wat programma's (N1MM, Swisslog, ...), maar de dragers zijn ook geëvolueerd met de komst van smartphones en tablets, wat eveneens de materiële omvang tijdens de activaties vermindert.

Momenteel gebruik ik voor het beheer van de log de uitstekende software HAM2K. Hij maakt vele dingen mogelijk: roepnamen verifiëren, loggen, zichzelf aankondigen op de site pota.app of op de clusters, Park-to-Park-contacten invoeren en de log doorsturen naar de manager van het WWFF-programma en naar CQGM, de site die aan de diverse programma's gewijd is. Voor POTA is het overigens ook heel eenvoudig, vermits men de log gewoon zelf op pota.app moet uploaden.

Wat het eigenlijke verkeer betreft, is het — zoals 10 jaar geleden — nutteloos om lang een oproep te lanceren zonder respons. Het volstaat zijn aanwezigheid in real time aan te kondigen via smartphone of iPad met HAM2K of cluster-apps voor POTA-, WWFF-, GMA-spots, en de OM's komen. De "jagers" speuren de clusters af en een self-spot wordt getolereerd om de pile-up te voeden.

Wat de banden betreft, stelt men met een beetje ervaring vast dat 20m heel productief zal zijn vroeg in de ochtend voor DX en dat onze POTA/WWFF-jagersvrienden uit Oceanië er regelmatig aanwezig zijn via het Long Path aan hun kant. Vervolgens werkt 40m heel goed voor heel Europa, zelfs op klaarlichte dag. Doorgaans test ik alle banden 40/20/17/15/12/10 en soms staan er verrassingen op het programma. Een verkeerspiloot die op de CQ antwoordt, een ZL die antwoordt terwijl ik 10W heb, enz.

Veel plezier es 73 44

Yves ON8ON/P.